Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 92/51/EHS

ze dne 18. června 1992

o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS

(Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 25)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Komise 94/38/ES ze dne 26. července 1994	L 217	8	23.8.1994
►**M2**	Směrnice Komise 95/43/ES ze dne 20. července 1995	L 184	21	3.8.1995
►**M3**	Směrnice Komise 97/38/ES ze dne 20. června 1997	L 184	31	12.7.1997
►**M4**	Směrnice Komise 2000/5/ES ze dne 25. února 2000	L 54	42	26.2.2000
►**M5**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001	L 206	1	31.7.2001
►**M6**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M7**	Rozhodnutí Komise 2004/108/ES, ze dne 28. ledna 2004	L 32	15	5.2.2004
►**M8**	Směrnice Rady 2006/100/ES ze dne 20. listopadu 2006	L 363	141	20.12.2006

Ve znění:

►**A1**	Akt o přistoupení Rakouska, Švédska a Finska	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

▼B

SMĚRNICE RADY 92/51/EHS

ze dne 18. června 1992

o druhém obecném systému pro uznávání odborného vzdělávání a přípravy, kterou se doplňuje směrnice 89/48/EHS

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 49, čl. 57 odst. 1 a článek 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

ve spolupráci s Evropským parlamentem ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

(1) vzhledem k tomu, že na základě článku 8a Smlouvy vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic a že v souladu s čl. 3 písm c) Smlouvy, představuje odstranění překážek volného pohybu osob a služeb jeden z cílů Společenství; že pro státní příslušníky členských států to znamená zejména možnost vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec, v jiném členském státě než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci;

(2) vzhledem k tomu, že pro povolání, pro jejichž výkon nestanovilo Společenství žádnou minimální úroveň kvalifikace, si členské státy podržely možnost stanovit takovou úroveň, která by zaručovala kvalitu služeb poskytovaných na jejich území; že však nemohou požadovat, aniž by tím porušily závazky stanovené články 5, 48, 52 a 59 Smlouvy, aby státní příslušník členského státu získal takové kvalifikace, které jsou obvykle určeny jen odkazem na kvalifikace vydávané v rámci jejich vnitrostátních vzdělávacích systémů, pokud dotyčná osoba již získala úplnou kvalifikaci nebo její část v jiném členském státě; že proto musí každý hostitelský členský stát, ve kterém je povolání regulováno, vzít v úvahu kvalifikace získané v jiném členském státě a musí určit, zda tyto kvalifikace odpovídají kvalifikacím, které dotyčný stát požaduje;

(3) vzhledem k tomu, že směrnice Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988 o obecném systému pro uznávání vysokoškolských diplomů vydaných po ukončení nejméně tříletého odborného vzdělávání a přípravy ([4]) přispívá k dosažení těchto povinností; že však je uvedená směrnice omezena pouze na vysokoškolské vzdělávání;

(4) vzhledem k tomu, že pro usnadnění výkonu všech povolání, která jsou v hostitelském členském státě závislá na dosažení určité úrovně vzdělávání a odborné přípravy, by měl být zaveden druhý obecný systém, který by doplnil systém první;

(5) vzhledem k tomu, že doplňující obecný systém musí být založen na stejných zásadách a musí obdobně obsahovat stejná pravidla jako původní obecný systém;

(6) vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje na regulovaná povolání, na která se vztahují zvláštní směrnice, které se v zásadě

([1]) Úř. věst. C 263, 16.10.1989, s. 1 a Úř. věst. C 217, 1.9.1990, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 149, 18.6.1990, s. 149 a Úř. věst. C 150, 15.6.1992.
([3]) Úř. věst. C 75, 26.3.1990, s. 11.
([4]) Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16.

▼B

zabývají zavedením vzájemného uznávání studia ukončeného před vstupem do povolání;

(7) vzhledem k tomu, že se tato směrnice nevztahuje ani na činnosti, na které se vztahují zvláštní směrnice hlavně určené k zavedení uznávání technických dovedností založených na praxi získané v jiném členském státě; že některé tyto směrnice se použijí pouze na činnost osob samostatně výdělečně činných; že pro zajištění toho, aby výkon takovýchto činností zaměstnancem nebyl zahrnut do působnosti této směrnice, čímž by výkon téže činnosti byl předmětem odlišné právní úpravy v závislosti na tom, zda ji vykonává osoba samostatně výdělečně činná nebo zaměstnanec, by tyto směrnice měly být použitelné i na osoby vykonávající zmíněné činnosti jako zaměstnanci;

(8) vzhledem k tomu, že doplňujícím obecným systémem není nedotčeno použití čl. 48 odst. 4 a článku 55 Smlouvy;

(9) vzhledem k tomu, že tento doplňující systém musí zahrnovat úrovně vzdělávání a odborné přípravy, na které se nevztahuje původní obecný systém, totiž ty, které odpovídají jinému postsekundárnímu vzdělávání a odborné přípravě a jinému rovnocennému vzdělávání a odborné přípravě, a dále ty, které odpovídají dlouhodobému či krátkodobému středoškolskému studiu doplněnému případně odbornou přípravou nebo praxí;

(10) vzhledem k tomu, že pokud je ve většině členských států výkon daného regulovaného povolání podmíněn buď velmi krátkou přípravou, nebo určitými osobními předpoklady, nebo pouze všeobecnými znalostmi, může být běžný postup uznávání podle této směrnice přehnaně složitý; že pro tyto případy by měl být stanoven zjednodušený postup;

(11) vzhledem k tomu, že by mělo být přihlédnuto k systému odborného vzdělávání ve Velké Británii, kde jsou standardy pro úrovně výkonu všech odborných činností stanoveny Národním rámcem profesních kvalifikací „National Framework of Vocational Qualifications“;

(12) vzhledem k tomu, že v některých členských státech je poměrně málo regulovaných povolání; že však příprava na povolání, která nejsou regulovaná, může být zvlášť přizpůsobena výkonu povolání s tím, že strukturu a úroveň vzdělávání určují nebo schvalují příslušné orgány dotyčného členského státu; že toto poskytuje záruky rovnocenné těm, které jsou poskytovány v souvislosti s regulovaným povoláním;

(13) vzhledem k tomu, že příslušným orgánům hostitelského členského státu by mělo být povoleno určovat v souladu s odpovídajícími právními předpisy Společenství podrobná pravidla nezbytná pro provádění adaptačního období a zkoušky způsobilosti;

(14) vzhledem k tomu, že tento doplňující obecný systém zahrnuje dvě úrovně vzdělávání a odborné přípravy a jelikož původní obecný systém zahrnuje úroveň třetí, musí tento doplňující obecný systém stanovit, zda a za jakých podmínek může osoba s určitou úrovní vzdělávání a odborné přípravy vykonávat v jiném členském státě povolání, pro které jsou kvalifikace upraveny na odlišné úrovni;

(15) vzhledem k tomu, že pro výkon určitých povolání požadují některé členské státy držení diplomu ve smyslu směrnice 89/48/EHS, zatímco pro totéž povolání jiný členský stát požaduje ukončení odborného vzdělávání nebo přípravy odlišné struktury; že určité druhy vzdělávání a odborné přípravy, přestože nemají povahu postsekundárního vzdělávání s minimální délkou ve smyslu této směrnice, nicméně vedou ke srovnatelné odborné úrovni a připravují osobu k podobné odpovědnosti a činnostem; že takové vzdělávání a odborná příprava by proto

▼B

měly být zařazeny do stejné kategorie jako ty, které jsou osvědčeny diplomem; že z důvodu velké rozmanitosti takového vzdělávání a odborné přípravy může být dosaženo této klasifikace pouze vyjmenováním dotyčných oborů vzdělávání a odborné přípravy; že taková klasifikace by případně zavedla uznání rovnocennosti mezi tímto vzděláváním a odbornou přípravou a tím, na které se vztahuje směrnice 89/48/EHS; že některá regulovaná vzdělávání by měla být zařazena na úroveň diplomů v druhém seznamu;

(16) vzhledem k tomu, že s přihlédnutím ke stále se měnící organizaci odborné přípravy by měl být stanoven postup pro měnění těchto seznamů;

(17) vzhledem k tomu, že doplňující obecný systém zahrnuje povolání, jejichž výkon závisí na kvalifikacích získaných odborným vzděláváním a přípravou středoškolské úrovně a obecně požaduje manuální dovednosti, a proto musí také stanovit uznávání takových kvalifikací, i když byly získány pouze odbornou praxí v členském státě, který taková povolání nereguluje;

(18) vzhledem k tomu, že cílem tohoto obecného systému, stejně jako prvního obecného systému, je odstranit překážky při přístupu k regulovaným povoláním a jejich výkonu; že práce vykonávaná na základě rozhodnutí Rady 85/368/EHS ze dne 16. července 1985 o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství ([1]), přestože toto rozhodnutí sleduje odlišný cíl, než je zrušení právních překážek svobody pohybu, totiž zlepšení průhlednosti trhu práce, musí být ve vhodných případech využita při uplatňování této směrnice, zejména pokud může poskytnout informace o předmětu, obsahu a délce odborné přípravy;

(19) vzhledem k tomu, že profesní komory a zařízení pro odborné vzdělávání a přípravu by měly být ve vhodných případech konzultovány nebo vhodným způsobem zapojeny do rozhodovacího procesu;

(20) vzhledem k tomu, že takovýto systém tím, že posiluje práva občana Společenství využít své odborné dovednosti v každém členském státě, doplňuje a posiluje stejně jako původní systém jeho právo získat takové dovednosti, kdekoliv si přeje;

(21) vzhledem k tomu, že u obou systémů musí být po určité době používání posouzena účinnost jejich působení, a zejména možnost, jak je lze zlepšit,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Definice

Článek 1

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) *diplomem:* jakýkoli doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo jakýkoli soubor těchto dokladů,

— který byl vydán příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s jeho právními a správními předpisy,

— který prokazuje, že jeho držitel úspěšně ukončil

([1]) Úř. věst. L 199, 31.7.1985, s. 56.

▼B

i) buď postsekundární studium, jiné než uvádí čl. 1 písm. a) druhá odrážka směrnice 89/48/EHS, nejméně jednoleté nebo odpovídající dobu rozvolněného studia, u něhož je jako obecné pravidlo jednou z podmínek přijetí úspěšné ukončení středoškolského studia požadovaného pro postoupení do vysokoškolského studia a také odborná příprava, která může být požadována navíc k uvedenému postsekundárnímu studiu,

ii) nebo jeden z oborů vzdělávání a odborné přípravy uvedených v příloze C, a

— který prokazuje, že jeho držitel má odbornou kvalifikaci požadovanou pro přístup k povolání regulovanému v členském státě nebo pro jeho výkon,

za podmínky, že vzdělávání a odborná příprava potvrzené tímto dokladem byly získány převážně ve Společenství nebo mimo Společenství ve vzdělávacích zařízeních, která zajišťují vzdělávání a odbornou přípravu v souladu s právními a správními předpisy členského státu, nebo že jejich držitel má tříletou odbornou praxi potvrzenou členským státem, který uznal doklady o vzdělání pocházející ze třetích zemí.

Diplomem ve smyslu prvního pododstavce se rozumí rovněž jakýkoli doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo jakýkoli soubor těchto dokladů vydaných příslušnými orgány členského státu, pokud jsou vydány po úspěšném ukončení vzdělávání a odborné přípravy získané ve Společenství a jsou uznány příslušným orgánem tohoto členského státu za rovnocenné a pokud zakládají stejná práva na přístup k povolání, které je v tomto členském státě regulováno, a jeho výkon;

b) *osvědčením:* jakýkoli doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo jakýkoli soubor těchto dokladů,

— který byl vydán příslušnými orgány v členském státě určenými v souladu s jeho právními a správními předpisy,

— který prokazuje, že jeho držitel po ukončení středoškolského studia dokončil

buď studium, nebo odbornou přípravu jinou než uvedenou v písmenu a) ve vzdělávacím zařízení nebo při zaměstnání, nebo kombinované studium ve vzdělávacím zařízení a při zaměstnání, popřípadě doplněné zkušební nebo odbornou praxí požadovanou kromě tohoto studia,

nebo zkušební či odbornou praxi požadovanou kromě tohoto středoškolského studia, nebo

— který prokazuje, že jeho držitel po ukončení středoškolského studia technické či odborné povahy případně dokončil

buď studium, nebo odbornou přípravu uvedenou v předchozí odrážce,

nebo zkušební či odbornou praxi požadovanou kromě tohoto středoškolského studia technické či odborné povahy, a

— který prokazuje, že jeho držitel má odbornou kvalifikaci požadovanou pro přístup k povolání regulovanému v členském státě nebo pro jeho výkon,

za podmínky, že vzdělávání a odborná příprava potvrzené tímto dokladem byly získány převážně ve Společenství nebo mimo Společenství ve vzdělávacích zařízeních, která zajišťují vzdělávání a odbornou přípravu v souladu s právními a správními předpisy členského státu, nebo že jejich držitel má dvouletou odbornou praxi ověřenou členským státem, který uznal doklady o vzdělání pocházející ze třetích zemí.

▼B

Osvědčením ve smyslu prvního pododstavce se rozumí rovněž jakýkoli doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo jakýkoli soubor těchto dokladů vydaných příslušnými orgány členského státu, pokud jsou vydány po úspěšném ukončení vzdělávání a odborné přípravy získané ve Společenství a jsou uznány příslušným orgánem tohoto členského státu za rovnocenné a pokud zakládají stejná práva na přístup k povolání, které je v tomto členském státě regulováno, a jeho výkon;

c) *osvědčením způsobilosti:* jakýkoli doklad o kvalifikaci

— potvrzující vzdělávání a odbornou přípravu, které netvoří součást souboru představujícího diplom ve smyslu směrnice 89/48/EHS nebo diplom nebo osvědčení ve smyslu této směrnice, nebo

— vystavený po posouzení osobních kvalit, dovedností či vědomostí považovaných za důležité proto, aby žadatel mohl vykonávat povolání, příslušným orgánem určeným v souladu s právními a správními předpisy členského státu, aniž by bylo požadováno prokázání předchozího vzdělávání;

d) *hostitelským členským státem* členský stát, ve kterém státní příslušník členského státu žádá, aby mohl vykonávat povolání, které je v uvedeném členském státě regulováno, jedná-li se o jiný stát, než ve kterém získal svůj doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo osvědčení způsobilosti nebo v němž poprvé vykonával dotyčné povolání;

e) *regulovaným povoláním* regulovaná odborná činnost nebo soubor činností, které tvoří toto povolání v členském státě;

f) *regulovanou odbornou činností* odborná činnost, u níž jsou přístup k ní nebo její výkon nebo jeden ze způsobů jejího výkonu v členském státě vyhrazeny přímo nebo nepřímo na základě právních a správních předpisů držitelům dokladu o vzdělání a odborné přípravě či osvědčení způsobilosti. Zejména následující skutečnosti mohou vytvářet způsob výkonu regulované odborné činnosti:

— výkon činnosti pod profesním označením, pokud se užívání tohoto označení řídí právními a správními předpisy a je vyhrazeno pro držitele určitého dokladu o vzdělání a odborné přípravě nebo osvědčení způsobilosti,

— výkon odborné činnosti v oblasti zdravotnictví, pokud jsou odměňování nebo úhrada za tuto činnost na základě vnitrostátní úpravy sociálního zabezpečení vyhrazeny pro držitele určitého dokladu o vzdělání a odborné přípravě nebo osvědčení způsobilosti.

Odborná činnost, na kterou se nevztahuje první pododstavec, se považuje za regulovanou, jestliže je vykonávána členy sdružení nebo organizace, jejichž účelem je zejména podporovat a zachovávat vysokou úroveň v dotyčném oboru a které jsou k dosažení tohoto cíle uznány členským státem ve zvláštní formě a

— svým členům vydávají doklady o vzdělání a odborné přípravě,

— zajišťují, aby jejich členové dodržovali pravidla pro výkon povolání, které stanoví, a

— udělují jim právo užívat profesní označení nebo jeho zkratku nebo výhody z postavení odpovídajícího tomuto dokladu o vzdělání a odborné přípravě.

Pokud členský stát podle druhého pododstavce uzná sdružení nebo organizaci, která splňuje podmínky tohoto pododstavce, uvědomí o tom Komisi;

g) *regulovaným vzděláváním a odbornou přípravou* jakékoli vzdělávání a odborná příprava, které

— jsou přímo zaměřené na výkon určitého povolání a

▼B

— zahrnují studium, popřípadě doplněné odbornou přípravou nebo zkušební či odbornou praxí, jehož struktura a úroveň je upravena právními a správními předpisy tohoto členského státu nebo jsou sledovány nebo schvalovány orgánem určeným pro tento účel;

h) *odbornou praxí* skutečný a dovolený výkon dotyčného povolání v členském státě;

i) *adaptačním obdobím* výkon regulovaného povolání v hostitelském členském státě pod dohledem odpovědné osoby kvalifikované pro toto povolání, jenž může být doplněn dalším vzděláváním a odbornou přípravou. Toto období praxe pod dohledem je předmětem hodnocení. Podrobná pravidla, kterými se řídí adaptační období a jeho hodnocení, stanoví příslušné orgány hostitelského členského státu.

Postavení, které má v hostitelském členském státu osoba po dobu adaptačního období, zejména ohledně práva pobytu, jakož i povinností, sociálních práv a dávek, náhrad a odměn stanoví příslušné orgány tohoto členského státu v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství;

j) *zkouškou způsobilosti* zkouška, která se omezuje na odborné znalosti žadatele a kterou vykonávají příslušné orgány hostitelského členského státu s cílem ohodnotit schopnosti žadatele vykonávat regulované povolání v uvedeném členském státě.

K této zkoušce připraví příslušné orgány seznam oblastí, na které se na základě srovnání vzdělání a odborné přípravy vyžadovaných členským státem a vzdělání a odborné přípravy získaných žadatelem nevztahuje doklad o vzdělání a odbornépřípravě žadatele. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon povolání.

Zkouška způsobilosti musí vzít v úvahu skutečnost, že žadatel je kvalifikovaný odborník v členském státě původu nebo ve členském státě, odkud přichází. Zkouška zahrnuje oblasti vybrané z těch, které jsou na seznamu uvedeném v druhém pododstavci a jejichž znalost je základním předpokladem pro výkon povolání v hostitelském členském státě. Podrobné podmínky zkoušky způsobilosti stanoví příslušné orgány tohoto státu.

Postavení žadatele v hostitelském členském státě, který si přeje připravit se na zkoušku způsobilosti v tomto státě, stanoví příslušné orgány tohoto hostitelského členského státu v souladu s použitelnými právními předpisy Společenství.

KAPITOLA II

Oblast působnosti

Článek 2

Tato směrnice se vztahuje na každého státního příslušníka členského státu, který chce vykonávat regulované povolání v hostitelském členském státě jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec.

Tato směrnice se nevztahuje na povolání, která jsou předmětem zvláštní směrnice, jíž se stanoví podmínky vzájemného uznávání diplomů mezi členskými státy, ani na činnosti, na které se vztahují směrnice vyjmenované v příloze A.

Působnost směrnic vyjmenovaných v příloze B se rozšiřuje i na zaměstnance vykonávající činnosti upravené těmito směrnicemi.

▼B

KAPITOLA III

Systém uznávání, pokud hostitelský členský stát požaduje držení diplomu ve smyslu této směrnice nebo směrnice 89/48/EHS

Článek 3

Aniž je dotčena směrnice 89/48/EHS, pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon podmíněn držením diplomu vymezeného touto směrnicí nebo směrnicí 89/48/EHS, nesmějí příslušné orgány z důvodů neodpovídající kvalifikace odmítnout povolit státnímu příslušníkovi členského státu přístup k uvedenému povolání nebo jeho výkon za stejných podmínek, jaké se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, jestliže

a) je žadatel držitelem diplomu vymezeného touto směrnicí nebo směrnicí 89/48/EHS, požadovaného v jiném členském státě pro přístup k dotyčnému povolání a pro jeho výkon na jeho území a tento diplom byl vydán v některém členském státě, nebo

b) žadatel vykonával dotyčné povolání na plnou pracovní dobu po dobu dvou let nebo po odpovídající dobu na částečnou pracovní dobu během předchozích deseti let v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno ve smyslu čl. 1 písm. e) a čl. 1 písm. f) prvního pododstavce této směrnice nebo čl. 1 písm. c) a čl. 1 písm. d) prvního pododstavce směrnice 89/48/EHS, a má doklad o vzdělání a odborné přípravě,

   — který byl vydán příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu a

   — který buď prokazuje, že jeho držitel úspěšně ukončil postsekundární studium, jiné než uvádí čl. 1 písm. a) druhá odrážka směrnice 89/48/EHS, nejméně jednoleté nebo odpovídající dobu rozvolněného studia, u něhož je jako obecné pravidlo jednou z podmínek přijetí úspěšné ukončení středoškolského studia požadovaného pro postoupení do vysokoškolského studia, a také případnou odbornou přípravu, která je součástí uvedeného postsekundárního studia,

   — nebo potvrzuje regulované vzdělávání a odbornou přípravu uvedené v příloze D a

   — který připravil svého držitele k výkonu daného povolání.

   Výše uvedená dvouletá odborná praxe však nesmí být požadována, pokud je žadatel držitelem dokladu o vzdělání a odborné přípravě uvedeného v tomto písmenu, který je vydáván po ukončení regulovaného vzdělávání a odborné přípravy.

   Dokladem o vzdělání a odborné přípravě ve smyslu prvního pododstavce tohoto písmene se rozumí rovněž jakýkoli doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo jakýkoli soubor těchto dokladů vydaných příslušnými orgány členského státu, pokud jsou vydány po úspěšném ukončení vzdělávání a odborné přípravy získané ve Společenství a jsou uznány příslušným orgánem tohoto členského státu za rovnocenné, za předpokladu, že ostatním členským státům a Komisi bylo toto uznání oznámeno.

   Odchylně od prvního pododstavce tohoto článku nemusí hostitelský členský stát použít tento článek, pokud je přístup k regulovanému povolání a jeho výkon podmíněn v tomto státě držením diplomu vymezeného směrnicí 89/48/EHS a jednou z podmínek vydání tohoto diplomu je ukončení postsekundárního studia delšího než čtyřletého.

▼B

Článek 4

1. Bez ohledu na článek 3 může hostitelský stát také požadovat, aby žadatel

a) prokázal odbornou praxi, pokud délka vzdělání a odborné přípravy uvedená na podporu jeho žádosti, jak je stanoveno v čl. 3 prvním pododstavci písm. a) a b), je nejméně o jeden rok kratší než doba požadovaná hostitelským členským státem. V tom případě nesmí délka požadované odborné praxe přesahovat

   — dvojnásobek chybějící délky vzdělávání a odborné přípravy, pokud se chybějící délka týká postsekundárního studia nebo doby zkušební praxe vykonávané pod odborným dohledem a ukončené zkouškou,

   — chybějící délku vzdělávání, pokud se tato chybějící délka týká odborné praxe získávané za pomoci osoby kvalifikované pro dotyčné povolání.

   V případě diplomů ve smyslu čl. 1 písm. a) druhého pododstavce se délka vzdělávání a odborné přípravy uznaná za rovnocennou určí stejně jako pro vzdělávání a odbornou přípravu vymezené v čl. 1 písm. a) prvním pododstavci.

   Při používání těchto ustanovení se musí vzít v úvahu odborná praxe uvedená v čl. 3 prvním pododstavci písm. b).

   V žádném případě nesmí požadovaná odborná praxe přesáhnout 4 roky.

   Odborná praxe však nesmí být požadována na žadateli, který je držitelem diplomu potvrzujícího postsekundární studium uvedeného v čl. 1 písm. a) druhé odrážce nebo diplomu vymezeného čl. 1 písm. a) směrnice 89/48/EHS a který si přeje vykonávat povolání v hostitelském členském státě, který vyžaduje držení diplomu potvrzujícího jeden z oborů vzdělávání uvedených v příloze C a D;

b) absolvoval adaptační období nepřesahující 3 roky nebo složil zkoušku způsobilosti, pokud

   — se teoretické nebo praktické předměty zahrnuté ve vzdělávání a odborné přípravě získaných žadatelem podle čl. 3 prvního pododstavce písm. a) nebo b) podstatně liší od těch, jež jsou zahrnuty do diplomu vymezeného touto směrnicí nebo směrnicí 89/48/EHS, který je požadován hostitelským členským státem, nebo

   — v případě uvedeném v čl. 3 písm. a) prvním pododstavci regulované povolání v hostitelském členském státě zahrnuje jednu či více regulovaných odborných činností, které nejsou součástí povolání regulovaného v členském státě původu žadatele nebo v členském státě, odkud žadatel přichází, a tento rozdíl odpovídá specifickému vzdělávání a odborné přípravě požadovaných v hostitelském členském státě a zahrnuje teoretické nebo praktické předměty, které se podstatně liší od oblastí zahrnutých v diplomu vymezeném v této směrnici nebo ve směrnici 89/48/EHS předloženém žadatelem, nebo

   — v případě uvedeném v čl. 3 prvním pododstavci písm. b) regulované povolání v hostitelském členském státě zahrnuje jednu nebo více regulovaných odborných činností, které nejsou součástí povolání vykonávaného žadatelem v členském státě původu nebo v členském státě, odkud žadatel přichází, a tento rozdíl odpovídá specifickému vzdělávání a odborné přípravě požadovaných v hostitelském členském státě a zahrnuje teoretické nebo praktické předměty, jež se podstatně liší od předmětů, na které se vztahuje doklad o vzdělání a odborné přípravě předložený žadatelem.

▼M5

Má-li hostitelský členský stát v úmyslu vyžadovat od žadatele absolvování adaptačního období nebo složení zkoušky způsobilosti, musí nejdříve ověřit, zda znalosti získané žadatelem v průběhu jeho odborné praxe nejsou takové, že plně nebo zčásti pokrývají podstatné rozdíly uvedené v prvním pododstavci.

▼B

Pokud hostitelský členský stát využije této možnosti, musí dát žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti. Pokud hostitelský členský stát, který požaduje diplom vymezený ve směrnici 89/48/EHS nebo v této směrnici, zamýšlí zavést odchylky od práva žadatele zvolit si, použije se postup podle článku 14.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto písmene si hostitelský členský stát může vyhradit právo volby mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, pokud

— jde o povolání, jehož výkon požaduje přesnou znalost vnitrostátního práva a u kterého je poskytování právních rad nebo pomoci týkající se vnitrostátního práva důležitým a trvalým rysem odborné činnosti, nebo

— pokud hostitelský členský stát podmiňuje přístup k povolání nebo jeho výkon držením diplomu vymezeného ve směrnici 89/48/EHS, u kterého je jednou z podmínek vydání ukončení více než tříletého postsekundárního studia nebo odpovídající doby rozvolněného studia, a pokud je žadatel držitelem buď diplomu vymezeného touto směrnicí, nebo dokladu o vzdělání a odborné přípravě ve smyslu čl. 3 písm. b) prvního pododstavce, nakterý se nevztahuje čl. 3 písm. b) směrnice 89/48/EHS.

2. Hostitelský členský stát však nesmí použít ustanovení odst. 1 písm. a) a b) zároveň.

KAPITOLA IV

Systém uznávání, pokud hostitelský členský stát požaduje držení diplomu a žadatel je držitelem osvědčení nebo odpovídajícího dokladu o vzdělání a odborné přípravě

Článek 5

Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání nebo je jeho výkon podmíněn držením diplomu, nesmějí příslušné orgány z důvodů neodpovídající kvalifikace odmítnout povolit státnímu příslušníkovi členského státu přístup k uvedenému povolání nebo jeho výkon za stejných podmínek, jaké se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, jestliže

a) je žadatel držitelem osvědčení požadovaného v jiném členském státě pro přístup k dotyčnému povolání a pro jeho výkon na jeho území a toto osvědčení bylo vydáno v některém členském státě, nebo

b) žadatel vykonával stejné povolání na plnou pracovní dobu po dobu dvou let během předchozích deseti let v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno ve smyslu čl. 1 písm. e) a čl. 1 písm. f) prvního pododstavce, a má doklad o vzdělání a odborné přípravě,

— který byl udělen příslušným orgánem členského státu určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu a

— který prokazuje, že jeho držitel po ukončení středoškolského studia dokončil

buď odborné vzdělávání nebo přípravu jiné než jsou uvedené v písmenu a) ve vzdělávacím zařízení nebo při zaměstnání,

▼B

nebo kombinované studium ve vzdělávacím zařízení a při zaměstnání, popřípadě doplněné zkušební nebo odbornou praxí, která je součástí tohoto studia,

nebo zkušební či odbornou praxi, která je součástí středoškolského studia, nebo

— který prokazuje, že jeho držitel po ukončení středoškolského studia technické či odborné povahy případně dokončil

buď odborné vzdělávání nebo přípravu, které jsou uvedeny v předchozí odrážce,

nebo zkušební či odbornou praxi, která je součástí středoškolského studia technické či odborné povahy, a

— který připravil svého držitele k výkonu daného povolání.

Výše uvedená dvouletá odborná praxe však nesmí být požadována, pokud je žadatel držitelem dokladu o vzdělání a odborné přípravě uvedeného v tomto písmenu, který je vydáván po ukončení regulovaného vzdělávání a odborné přípravy.

Přesto může hostitelský členský stát požadovat, aby žadatel splnil adaptační období nepřesahující tři roky, nebo aby složil zkoušku způsobilosti. Hostitelský stát musí dát žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti.

▼M5

Má-li hostitelský členský stát v úmyslu vyžadovat od žadatele absolvování adaptačního období nebo složení zkoušky způsobilosti, musí nejdříve ověřit, zda znalosti získané žadatelem v průběhu jeho odborné praxe nejsou takové, že plně nebo zčásti pokrývají podstatné rozdíly mezi diplomem a osvědčením.

▼B

Pokud hostitelský členský stát zamýšlí zavést odchylky od práva žadatele zvolit si adaptační období nebo zkoušku způsobilosti, použije se postup podle článku 14.

KAPITOLA V

Systém uznávání, pokud hostitelský členský stát požaduje držení osvědčení

Článek 6

Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon podmíněn držením osvědčení, nesmějí příslušné orgány z důvodů neodpovídající kvalifikace odmítnout povolit státnímu příslušníku členského státu přístup k uvedenému povolání nebo jeho výkon za stejných podmínek, které se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, jestliže

a) je žadatel držitelem diplomu vymezeného touto směrnicí nebo směrnicí 89/48/EHS nebo osvědčení požadovaného v jiném členském státě pro přístup k dotyčnému povolání a pro jeho výkon na jeho území a tento diplom nebo osvědčení byl vydán v některém členském státě nebo

b) žadatel vykonával dotyčné povolání na plnou pracovní dobu po dobu dvou let nebo po odpovídající dobu na částečnou pracovní dobu během předchozích deseti let v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno ve smyslu čl. 1 písm e) a čl. 1 písm. f) prvního pododstavce, a má doklad o vzdělání a odborné přípravě,

— který byl vydán příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu a

▼B

— který buď prokazuje, že jeho držitel úspěšně ukončil postsekundární studium jiné než uvedené v čl. 1 písm. a) druhé odrážce směrnice 89/48/EHS, nejméně jednoleté nebo odpovídající dobu rozvolněného studia, u něhož je jako obecné pravidlo jednou z podmínek přijetí úspěšné ukončení středoškolského studia požadovaného pro zahájení vysokoškolského studia, a také odborné přípravy, která je zařazena do uvedeného postsekundárního studia, nebo

— který prokazuje, že jeho držitel po ukončení středoškolského studia dokončil

buď odborné vzdělávání nebo přípravu jiné než uvedené v písmenu a) ve vzdělávacím zařízení nebo při zaměstnání, nebo kombinované studium ve vzdělávacím zařízení a při zaměstnání, popřípadě doplněné zkušební nebo odbornou praxí, která je součástí tohoto studia,

nebo zkušební či odbornou praxi, která je součástí středoškolského studia, nebo

— který prokazuje, že jeho držitel po ukončení středoškolského studia technické či odborné povahy případně dokončil

buď odborné vzdělávání nebo přípravu, jež jsou uvedené v předchozí odrážce,

nebo období zkušební či odborné praxe, která je součástí středoškolského studia technické či odborné povahy, a

— který připravil svého držitele k výkonu daného povolání.

Výše uvedená dvouletá odborná praxe však nesmí být požadována, pokud je žadatel držitelem dokladu o vzdělání a odborné přípravě uvedeného v tomto písmenu, který je vydáván po ukončení regulovaného vzdělávání a odborné přípravy.

c) jestliže žadatel, který není držitelem žádného diplomu, osvědčení ani jiného dokladu o vzdělání a odborné přípravě ve smyslu čl. 3 písm. b) nebo písm. b) tohoto článku, vykonával dotyčné povolání na plnou pracovní dobu po tři po sobě jdoucí roky nebo po odpovídající dobu na částečnou pracovní dobu během předchozích deseti letech v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno ve smyslu čl. 1 písm. e) a čl. 1 písm. f) prvního pododstavce.

Dokladem o vzdělání a odborné přípravě ve smyslu písm. b) prvního pododstavce se rozumí rovněž jakýkoli doklad o vzdělání a odborné přípravě nebo jakýkoli soubor těchto dokladů vydaných příslušnými orgány členského státu, pokud jsou vydány po úspěšném ukončení vzdělávání a odborné přípravy získané ve Společenství a jsou uznány příslušným orgánem tohoto členského státu za rovnocenné, za předpokladu, že ostatním členským státům a Komisi bylo toto uznání oznámeno.

Článek 7

Aniž je dotčen článek 6, může hostitelský členský stát také požadovat, aby žadatel

a) absolvoval adaptační období nepřesahující dva roky nebo složil zkoušku způsobilosti, pokud se vzdělávání a odborná příprava, které žadatel absolvoval v souladu s čl. 6 prvním pododstavcem písm. a) nebo b), týká teoretických či praktických předmětů, jež se podstatně liší od oblastí, na které se vztahuje osvědčení požadované v hostitelském členském státě, nebo pokud se liší oblasti činnosti charakterizované v hostitelském členském státě specifickým vzděláváním a odbornou přípravou týkající se teoretických či praktických

▼B

předmětů, jež se podstatně liší od těch, na které se vztahuje žadatelův doklad o vzdělání.

▼M5

Má-li hostitelský členský stát v úmyslu vyžadovat od žadatele absolvování adaptačního období nebo složení zkoušky způsobilosti, musí nejdříve ověřit, zda znalosti získané žadatelem v průběhu jeho odborné praxe nejsou takové, že plně nebo zčásti pokrývají podstatné rozdíly uvedené v prvním pododstavci.

▼B

Pokud hostitelský členský stát využije této možnosti, musí dát žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti. Pokud členský stát požadující osvědčení zamýšlí zavést odchylku od práva žadatele zvolit si, použije se postup podle článku 14;

b) absolvoval adaptační období nepřesahující dva roky nebo složil zkoušku způsobilosti, pokud v případech uvedených v čl. 6 prvním pododstavci písm. c) žadatel není držitelem žádného diplomu, osvědčení ani jiného dokladu o vzdělání a odborné přípravě. Hostitelský členský stát si může vyhradit právo volby mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti.

KAPITOLA VI

Zvláštní systémy uznávání dalších kvalifikací

Článek 8

Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon podmíněn držením osvědčení způsobilosti, nesmí příslušný orgán odmítnout povolit z důvodů neodpovídající kvalifikace státnímu příslušníku členského státu přístup k uvedenému povolání nebo jeho výkon za stejných podmínek, jaké platí pro jeho vlastní státní příslušníky, jestliže

a) je žadatel držitelem osvědčení způsobilosti požadovaného v jiném členském státě pro přístup ke stejnému povolání a pro jeho výkon na jeho území a toto osvědčení je vydáno některým jiným členským státem, nebo

b) žadatel prokáže kvalifikace získané v jiném členském státě,

které poskytují záruky, zejména v oblasti zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele, rovnocenné těm, které požadují právní a správní předpisy hostitelského členského státu.

Jestliže žadatel neprokáže držení takového osvědčení nebo kvalifikací, použijí se právní a správní předpisy hostitelského členského státu.

Článek 9

Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání a jeho výkon podmíněn pouze držením dokladu o vzdělání prokazujícím obecné vzdělávání na základní nebo střední úrovni, nesmí příslušný orgán odmítnout povolit z důvodů neodpovídající kvalifikace státnímu příslušníkovi členského státu přístup k uvedenému povolání a jeho výkon za stejných podmínek, jaké platí pro jeho vlastní státní příslušníky, jestliže je žadatel držitelem dokladu o vzdělání odpovídající úrovně vydaného v jiném členském státě.

Tento doklad o vzdělání musí být vydán příslušným orgánem v uvedeném členském státě určeným v souladu s jeho právními a správními předpisy.

▼B

KAPITOLA VII

Ostatní opatření napomáhající účinnému výkonu svobody usazování, volnému pohybu služeb a zaměstnanců

Článek 10

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu, který požaduje od osob pro přístup k určitému regulovanému povolání důkaz bezúhonnosti nebo dobré pověsti nebo důkaz, že neprodělaly úpadek nebo že jim nebyl pozastaven nebo zakázán výkon tohoto povolání z důvodů závažného profesního pochybení nebo trestného činu, přijmou jako dostatečný důkaz ve vztahu ke státním příslušníkům členských států, kteří si přejí vykonávat dané povolání na jeho území, doklady prokazující splnění těchto požadavků vydané příslušnými orgány členského státu původu nebo předchozího usazení.

Nevydávají-li příslušné orgány členského státu původu nebo předchozího usazení doklady uvedené v prvním pododstavci, mohou být nahrazeny místopřísežným prohlášením nebo v členských státech, které takové prohlášení neupravují, čestným prohlášením učiněným dotyčnou osobou před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem nebo příslušným profesním nebo stavovským sdružením členského státu původu nebo předchozího usazení; tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo čestném prohlášení.

2. Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu požaduje od státních příslušníků tohoto členského státu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon potvrzení o fyzickém a duševním zdraví, přijme jako dostatečný důkaz v tomto smyslu doklad, který se v těchto případech požaduje v členském státě původu nebo předchozího usazení.

Pokud členský stát původu nebo předchozího usazení nepožaduje pro přístup k danému povolání nebo jeho výkon takový doklad, přijme hostitelský členský stát od státních příslušníků členského státu původu nebo předchozího usazení potvrzení vydané příslušným orgánem tohoto státu, které odpovídá potvrzení vydávanému v hostitelském členském státě.

3. Příslušný orgán hostitelského členského státu může požadovat, aby doklady nebo potvrzení uvedené v odstavcích 1 a 2 nebyly při předložení starší tří měsíců.

4. Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu požaduje od státních příslušníků tohoto členského státu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí příslušný orgán, aby byla dotyčné osobě nabídnuta rovnocenná forma a vhodná formulace místopřísežného nebo čestného prohlášení.

▼M5

5. Požaduje-li hostitelský členský stát pro přístup k regulovanému povolání nebo pro jeho výkon důkaz finanční způsobilosti, považuje tento členský stát potvrzení vydaná bankami členského státu původu nebo posledního pobytu ciziho státního příslušníka za rovnocenná potvrzením vydaným na jeho území.

6. Požaduje-li příslušný orgán hostitelského členského státu od svých státních příslušníků, kteří usilují o přístup k regulovanému povolání nebo o jeho výkon, důkaz, že jsou pojištěni proti finančním rizikům vyplývajícím z jejich profesní odpovědnosti, přijme tento stát potvrzení vydaná pojišťovnami ostatních členských států jako rovnocenná potvrzením vydaným na jeho území. Potvrzení upřesní, že pojišťovatel dodržel právní a správní předpisy platné v hostitelském členském státě týkající se podmínek a rozsahu pojištění. Potvrzení nesmí být při předložení starší tří měsíců.

▼B

Článek 11

1. Příslušné orgány hostitelských členských států přiznávají státním příslušníkům členských států, kteří splnili podmínky pro přístup k regulovanému povolání a pro jeho výkon na jejich území, právo užívat profesní označení hostitelského členského státu odpovídající uvedenému povolání.

2. Příslušné orgány hostitelského členského státu přiznávají státním příslušníkům členských států, kteří splnili podmínky pro přístup k regulovanému povolání a výkon tohoto povolání na jeho území, právo užívat jejich dovolené akademické tituly v jazyce členských států původu nebo členských států, odkud přicházejí, a popřípadě zkratky těchto titulů. Hostitelský členský stát může požadovat, aby tento titul byl doprovázen názvem a sídlem zařízení nebo zkušební komise, které jej udělily.

3. Pokud je v hostitelském členském státě povolání regulováno sdružením nebo organizací uvedenou v čl. 1 písm. f), jsou státní příslušníci členských států oprávněni užívat profesní označení nebo jeho zkratku udělované organizací nebo sdružením, pouze prokáží-li členství v této organizaci nebo sdružení.

Pokud sdružení nebo organizace podmiňují členství určitými kvalifikačními požadavky, mohou je použít na státní příslušníky ostatních členských států, kteří jsou držiteli diplomu ve smyslu čl. 1 písm. a), osvědčení ve smyslu čl. 1 písm. b) nebo dokladu o vzdělání a odborné přípravě nebo dosažené kvalifikaci ve smyslu čl. 5 prvního pododstavce písm. b) nebo článku 9, pouze v souladu s touto směrnicí, zejména s články 3, 4 a 5.

Článek 12

1. Hostitelský členský stát přijme jako důkaz, že podmínky stanovené v článcích 3 až 9 jsou splněny, doklady vydané příslušnými orgány členských států, které musí dotyčná osoba předložit spolu s žádostí o výkon dotyčného povolání.

2. Vyřizování žádostí o výkon regulovaného povolání musí být ukončeno co nejdříve a výsledek musí být sdělen spolu s odůvodněným rozhodnutím příslušného orgánu hostitelského členského státu nejpozději do čtyř měsíců po předložení všech dokladů týkajících se dotyčné osoby. Proti tomuto rozhodnutí nebo proti tomu, že nebylo vydáno, musí být podle vnitrostátních právních předpisů přípustný opravný prostředek k soudu.

KAPITOLA VIII

Postup koordinace

Článek 13

1. Členský stát určí ve lhůtě stanovené v článku 17 příslušné orgány pověřené přijímat žádosti a rozhodnutí podle této směrnice. Uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi.

2. Každý členský stát jmenuje osobu odpovědnou za koordinaci činností orgánů uvedených v odstavci 1 a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi. Úkolem této osoby je podporovat jednotné uplatňování této směrnice na všechna dotyčná povolání. Tento koordinátor je členem koordinační skupiny zřízené při Komisi podle čl. 9 odst. 2 směrnice 89/48/EHS.

▼B

Koordinační skupina zřízená podle výše zmíněného ustanovení směrnice 89/48/EHS má také za úkol

▼M5

— usnadňovat provádění této směrnice, zejména přijetím a zveřejněním stanovisek k otázkám, které jí byly předloženy Komisí,

▼B

— shromažďovat všechny užitečné informace pro její uplatňování v členských státech, zejména informace týkající se vypracování informačního seznamu regulovaných povolání a rozdílů mezi kvalifikacemi udělovanými v členských státech s cílem pomoci příslušným orgánům členských států při hodnocení případných podstatných odlišností.

Komise může konzultovat s touto skupinou jakékoliv plánované změny stávajícího systému.

3. Členské státy přijmou opatření k poskytování nezbytných informací o uznávání diplomů a osvědčení a o dalších podmínkách, jimiž se řídí přístup k regulovaným povoláním v oblasti působnosti této směrnice. Ke splnění tohoto úkolu mohou využít stávající informační sítě a popřípadě odpovídající profesní sdružení a organizace. Komise učiní nezbytná opatření k zabezpečení rozvoje a koordinace sdělování nezbytných informací.

KAPITOLA IX

Postup pro odchylku od práva volby mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti

Článek 14

1. Pokud členský stát navrhne podle čl. 4 odst. 1 písm. b) druhého pododstavce druhé věty, čl. 5 třetího pododstavce nebo čl. 7 písm. a) druhého pododstavce druhé věty neudělit žadatelům právo volby mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, sdělí neprodleně Komisi návrh předpisu. Zároveň sdělí Komisi, z jakých důvodů je jeho přijetí nezbytné.

Komise takový návrh neprodleně sdělí ostatním členským státům; může jej také konzultovat s koordinační skupinou uvedenou v čl. 13 odst. 2.

2. Aniž je dotčena možnost Komise a ostatních členských států vyjádřit se k návrhu, může členský stát přijmout tento předpis, jen pokud Komise nerozhodne do tří měsíců jinak.

3. Na žádost členského státu nebo Komise jim členské státy neprodleně sdělí konečné znění předpisu vyplývajícího z použití tohoto článku.

KAPITOLA X

Postup měnění příloh C a D

▼M6

Článek 15

1. Seznamy oborů vzdělávání a odborné přípravy uvedené v přílohách C a D mohou být měněny na základě odůvodněné žádosti kteréhokoli dotyčného členského státu podané Komisi. K návrhu musí být připojeny veškeré potřebné informace, a zejména znění odpovídajících vnitrostátních právních předpisů. Členský stát, který podává žádost, uvědomí také ostatní členské státy.

▼M6

2. Komise posoudí dotyčný obor vzdělávání a odborné přípravy a obory požadované v ostatních členských státech. Zejména ověří, zda kvalifikace vyplývající z dotyčného oboru poskytuje držiteli

— úroveň odborného vzdělávání srovnatelně vysokou s úrovní postsekundárního studia uvedeného v čl. 1 písm. a) prvním pododstavci druhé odrážce bodě i) a

— obdobnou úroveň odpovědnosti a činnosti.

3. Komisi je nápomocen výbor.

Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 4 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ([1]) s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 4 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES je dva měsíce.

5. Komise uvědomí dotyčné členské státy o rozhodnutí a případně zveřejní změněný seznam v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Změny seznamů oborů vzdělávání a odborné přípravy uvedených v přílohách C a D provedené výše uvedeným postupem jsou přímo použitelné ode dne stanoveného Komisí.

▼B

KAPITOLA XI

Ostatní ustanovení

Článek 16

Po uplynutí lhůty stanovené v článku 17 předkládají členské státy Komisi každé dva roky zprávu o uplatňování zavedené úpravy.

Kromě obecných poznámek tato zpráva obsahuje statistické shrnutí přijatých rozhodnutí a popis hlavních obtíží vyplývajících z uplatňování této směrnice.

Článek 17

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 18. června 1994. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 18

Nejpozději do pěti let po uplynutí lhůty uvedené v článku 17 podá Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o pokroku při uplatňování této směrnice.

Po provedení všech nezbytných konzultací předloží Komise své závěry o všech změnách, které musí být učiněny v této směrnici. Je-li to vhodné, předloží Komise zároveň návrhy na zlepšení stávajících

([1]) Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23).

▼B

pravidel v zájmu napomáhání volnému pohybu osob, svobodě usazování a volnému pohybu služeb.

Článek 19

Tato směrnice je určena členským státům.

▼B

PŘÍLOHA A

Seznam směrnic uvedených v čl. 2 druhém pododstavci

1. 64/429/EHS ([1])

   Směrnice Rady ze dne 7. července 1964 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti ve zpracovatelských odvětvích oddílů 23-40 ISIC (průmysl a řemesla)

   64/427/EHS ([2])

   Směrnice Rady ze dne 7. července 1964, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření týkající se činností osob samostatně výdělečně činných ve výrobních a zpracovatelských odvětvích oddílů 23-40 ISIC (průmysl a řemesla)

2. 68/365/EHS ([3])

   Směrnice Rady ze dne 15. října 1968 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti v potravinářském průmyslu a ve výrobě nápojů (oddíly 20 a 21 ISIC)

   68/366/EHS ([4])

   Směrnice Rady ze dne 15. října 1968, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření v oblasti samostatně výdělečných činností v potravinářském průmyslu a ve výrobě nápojů (oddíly 20 a 21 ISIC)

3. 64/223/EHS ([5])

   Směrnice Rady ze dne 25. února 1964 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro činnosti ve velkoobchodu

   64/224/EHS ([6])

   Směrnice Rady ze dne 25. února 1964 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro zprostředkovatelské činnosti v obchodu, průmyslu a řemeslné výrobě

   64/222/EHS ([7])

   Směrnice Rady ze dne 25. února 1964, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření v oblasti činností ve velkoobchodě a zprostředkovatelských činností v obchodu, průmyslu a řemeslné výrobě

4. 68/363/EHS ([8])

   Směrnice Rady ze dne 15. října 1968 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti v maloobchodě (skupina 612 ISIC)

   68/364/EHS ([9])

   Směrnice Rady ze dne 15. října 1968, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření pro samostatně výdělečné činnosti v maloobchodě (skupina 612 ISIC)

5. 70/522/EHS ([10])

   Směrnice Rady ze dne 30. listopadu 1970 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti osob ve velkoobchodě s uhlím a zprostředkovatelské činnosti zprostředkovatelů v obchodě s uhlím (třída 6112 ISIC)

   70/523/EHS ([11])

([1]) Úř. věst. 117, 23.7.1964, s. 1880/64.
([2]) Úř. věst. 117, 23.7.1964, s. 1863/64. Směrnice ve znění směrnice 69/77/EHS (Úř. věst. L 59, 10.3.1969, s. 8).
([3]) Úř. věst. L 260, 22.10.1968, s. 9.
([4]) Úř. věst. L 260, 22.10.1968, s. 12.
([5]) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 863/64.
([6]) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 869/64.
([7]) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 857/64.
([8]) Úř. věst. L 260, 22.10.1968, s. 1.
([9]) Úř. věst. L 260, 22.10.1968, s. 6.
([10]) Úř. věst. L 267, 10.12.1970, s. 14.
([11]) Úř. věst. L 267, 10.12.1970, s. 18.

▼B

Směrnice Rady ze dne 30. listopadu 1970, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření v oblasti samostatně výdělečných činností osob ve velkoobchodě s uhlím a zprostředkovatelských činností ve velkoobchodě s uhlím (třída 6112 ISIC)

6. 74/557/EHS ([1])

Směrnice Rady ze dne 4. června 1974 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti a zprostředkovatelské činnosti v obchodě s toxickými látkami a jejich distribuci

74/556/EHS ([2])

Směrnice Rady ze dne 4. června 1974, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření v oblasti obchodu s toxickými látkami a jejich distribuce a v oblasti činností zahrnujících odborné používání takových látek, včetně zprostředkovatelských činností

7. 68/367/EHS ([3])

Směrnice Rady ze dne 15. října 1968 o dosažení svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti v oblasti osobních služeb (oddíl 85 ISIC):

1. restaurace a prodej nápojů (skupina 852 ISIC);

2. hotely a obdobná zařízení, kempy (skupina 853 ISIC)

68/368/EHS ([4])

Směrnice Rady ze dne 15. října 1968, kterou se stanoví pravidla pro přechodná opatření pro samostatně výdělečné činnosti v oblasti osobních služeb (oddíl 85 ISIC)

1. restaurace a prodej nápojů (skupina 852 ISIC);

2. hotely a obdobná zařízení, kempy (skupina 853 ISIC)

8. 77/92/EHS ([5])

Směrnice Rady ze dne 13. prosince 1976 o opatřeních k usnadnění účinného výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb u činnosti pojišťovacích agentů a makléřů (skupina 630 ISIC), a zejména o přechodných opatřeních ohledně těchto činností

9. 82/470/EHS ([6])

Směrnice Rady ze dne 29. června 1982 o opatřeních k usnadnění účinného výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb pro samostatně výdělečné činnosti související s činnostmi dopravců, cestovních kanceláří (skupina 718 ISIC) a skladovatelů (skupina 720 ISIC)

10. 82/489/EHS ([7])

Směrnice Rady ze dne 19. července 1982 o opatřeních k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb kadeřníků

11. 75/368/EHS ([8])

Směrnice Rady ze dne 16. června 1975 o opatřeních k usnadnění účinného výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb pro různé činnosti (oddíl 01 až 85 ISIC), a zejména o přechodných opatřeních pro tyto činnosti

12. 75/369/EHS ([9])

Směrnice Rady ze dne 16. června 1975 o opatřeních k usnadnění účinného výkonu svobody usazování a volného pohybu služeb pro činnosti vykonávané ambulantně, a zejména o přechodných opatřeních pro tyto činnosti

---

([1]) Úř. věst. L 307, 18.11.1974, s. 5.
([2]) Úř. věst. L 307, 18.11.1974, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 260, 22.10.1968, s. 16.
([4]) Úř. věst. L 260, 22.10.1968, s. 19.
([5]) Úř. věst. L 26, 31.1.1977, s. 14.
([6]) Úř. věst. L 213, 21.7.1982, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 218, 27.7.1982, s. 24.
([8]) Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 22.
([9]) Úř. věst. L 167, 30.6.1975, s. 29.

▼B

Poznámka

Některé z výše vyjmenovaných směrnic byly doplněny akty o přistoupení Dánska, Irska a Velké Británie (Úř. věst. L 73, 27.3.1972), Řecka (Úř. věst. L 291, 19.11.1979) a Španělska a Portugalska (Úř. věst. L 302, 15.11.1985).

▼B

PŘÍLOHA B

Seznam směrnic uvedených v čl. 2 třetím pododstavci

Směrnice vyjmenované v příloze A v bodech 1 až 7, s výjimkou směrnice 74/556/EHS uvedené v bodě 6.

▼B

PŘÍLOHA C

SEZNAM OBORŮ VZDĚLÁVÁNÍ A ODBORNÉ PŘÍPRAVY, KTERÉ MAJÍ ZVLÁŠTNÍ STRUKTURU, UVEDENÝCH V ČL. 1 PÍSM. a) PRVNÍM PODODSTAVCI DRUHÉ ODRÁŽCE BODĚ II)

1. **Oblast zdravotnická a péče o dítě**

▼A2

V České republice

odborná příprava pro povolání:

— zdravotnický asistent,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a 4 roky středního odborného vzdělání na střední zdravotnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;

— nutriční asistent,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a 4 roky středního odborného vzdělání na střední zdravotnické škole, zakončeného maturitní zkouškou.

▼B

V Německu

odborná příprava pro povolání:

— dětská sestra, dětský ošetřovatel („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger“),

▼M1

— rehabilitační pracovník („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut (in)“ ([1])),

▼M7

— ergoterapeut/pracovní terapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),

▼B

— logoped („Logopäde/Logopädin“),

— ortopedický protetik („Orthoptist(in)“),

— státem uznaný vychovatel („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),

— státem uznaný učitel zvláštní školy („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(-in)“),

▼M1

— zdravotní laborant („medizinischtechnische(r) Laboratoriums- Assistent (in)“),

— radiologický laborant („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent (in)“),

— zdravotní technik („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),

— veterinární technik („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),

— dietní sestra, dietní ošetřovatel („Diätassistent(in)“),

— farmaceutický laborant („Pharmazieingenieur“), profesní označení získávané do 31. března 1994 v bývalé NDR nebo na území nových spolkových zemí,

([1]) Od 1. června 1994 byl název povolání „Krankengymnast(in)“ nahrazen názvem „Physiotherapeut(in)“. Nicméně příslušníci tohoto povolání, kteří obdrželi diplomy před tímto datem, mohou, pokud chtějí, užívat dřívější název „Krankengymnast(in)“.

▼M1

— psychiatrická sestra, psychiatrický ošetřovatel („Psychiatrische(r) Krankenschwester, Krankenpfleger“),

— logoped („Sprachtherapeut(in)“).

▼B

V Itálii

odborná příprava pro povolání:

— zubní technik („odontotecnico“),

— oční optik („ottico“).

▼M7

_____

▼A2

V Kypru

odborná příprava pro povolání:

— zubní technik („οδοντοτεχνίτης“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrunujícímu nejméně 6 let základního vzdělání, 6 let středního vzdělání a 2 roky postsekundárního odborného vzdělání, následovaného 1 rokem odborné praxe;

— optik („τεχνικός οπτικός“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu nejméně 6 let základního vzdělání, 6 let středního vzdělání a 2 roky postsekundárního vzdělání, následovaného 1 rokem odborné praxe.

V Lotyšsku

odborná příprava pro povolání:

— zubņ sestra („zobārstniecības māsa“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 3 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

— biomedikální laborant („biomedicīnas laborants“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

— zubní technik („zobu tehniķis“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

— fyzioterapeutický asistent („fizioterapeita asistents“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícího nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 3 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti.

▼B

V Lucembursku:

odborná příprava pro povolání:

— radiologický laborant (assistant(e) technique médical(e) en radiologie),

— zdravotní laborant (assistant(e) technique médical(e) de laboratoire),

— psychiatrická sestra, psychiatrický ošetřovatel (infirmier/ière psychiatrique),

— zdravotnický asistent na chirurgii (assistant(e) technique médical(e) en chirurgie),

— dětská sestra, dětský ošetřovatel (infirmier/ière) puériculteur/trice)),

▼B

— zdravotní sestra na anesteziologii, ošetřovatel na anesteziologii (infirmier/ière) anesthésiste),

— diplomovaný masér (masseur/euse diplômé(e)),

— vychovatel (éducateur/trice)).

▼M2

V Nizozemsku

— veterinární asistent („dierenartassistent“).

▼M4

V Rakousku

— speciální základní odborná příprava pro zdravotní sestry a ošetřovatele specializující se na péči o děti a mládež,

— speciální základní odborná příprava pro psychiatrické sestry a psychiatrické ošetřovatele,

▼B

které představují obory vzdělávání a odborné přípravy v celkové délce nejméně třináct let zahrnující:

— buď nejméně tříletou odbornou přípravu v odborné škole ukončenou zkouškou, v některých případech doplněnou jednoletým nebo dvouletým specializačním studiem ukončeným zkouškou,

— nebo nejméně dvouapůlleté vzdělávání v odborné škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň šestiměsíční odbornou praxí nebo alespoň šestiměsíční stáží ve schváleném zařízení,

— nebo nejméně dvouleté vzdělávání v odborné škole ukončené zkouškou a doplněné alespoň jednoletou odbornou praxí nebo alespoň jednoletou stáží ve schváleném zařízení,

▼M2

— nebo v případě veterinárního asistenta („dierenartassistent“) v Nizozemsku tři roky odborné přípravy ve specializované škole (typu „MBO“) nebo tři roky odborné přípravy v duálním učňovském systému („LLW“), v obou případech ukončeného zkouškou.

▼A1

V Rakousku

odborná príprava pro povolání:

— optik se zamerením na kontaktní cocky („Kontaktlinsenoptiker“),

— pedikér („Fußpfleger“),

— výrobce pomucek pro sluchove postižené („Hörgeräteakustiker“),

— drogista („Drogist“),

které predstavují vzdelávání a odbornou prípravu v celkové délce nejméne trináct let, zahrnující nejméne pet let odborné prípravy podle strukturované osnovy, jež se delí na nejméne tríleté ucnovské vzdelávání, získávané cástecne na pracovišti a zcásti zajišťované zarízením pro odbornou prípravu, a na období odborné praxe a prípravy, které je zakonceno odbornou zkouškou propujcující právo vykonávat dané povolání a vzdelávat ucne.

— masér („Masseur“),

které predstavuje vzdelávání a odbornou prípravu v celkové délce ctrnáct let, zahrnující pet let tvorí odborné prípravy podle strukturované osnovy, jež se delí na ucnovské vzdelávání v trvání dvou let, na období odborné praxe a prípravy v trvání dvou let a na odborný výcvik v délce jednoho roku, který je zakoncen odbornou zkouškou propujcující právo vykonávat dané povolání a vzdelávat ucne.

— ucitel/ka v materské škole („Kindergärtner/in“),

— vychovatel („Erzieher“),

▼A1

které představují obory vzdělávání a odborné přípravy v celkové délce třináct let, zahrnující pět let odborné přípravy v odborné škole zakončené zkouškou.

▼A2

V Slovensku

odborná příprava pro povolání:

— učitel v tanečním oboru na základních uměleckých školách („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14,5 let, zahrnujícímu 8 let základního vzdělání, 4 roky vzdělání na specializované střední škole a 5 semestrů odborné přípravy v taneční pedagogice;

— vychovatel ve zvláštních výchovných zařízeních a v zařízeních sociálních služeb („vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“)

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu 8/9 let základního vzdělání, 4 roky studia na střední pedagogické škole nebo na jiné střední škole a 2 roky doplňkového distančního pedagogického studia.

▼B

2. **Obor mistra řemesel („Mester/Meister/Maître“), který představuje obory vzdělávání a odborné přípravy týkající se řemeslných dovedností, na které se nevztahují směrnice vyjmenované v příloze A**

V Dánsku

odborná příprava pro povolání:

— optometrik („optometrist“),

toto studium trvá celkem čtrnáct let, včetně pětileté odborné přípravy rozdělené na dva a půl roku teoretického vzdělávání zajišťovaného zařízením pro odbornou přípravu a dva a půl roku praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“;

— ortopedický technik („ortopædimekaniker“),

toto studium trvá celkem dvanáct a půl roku, včetně odborné přípravy v délce tři a půl roku rozdělené na šest měsíců teoretického vzdělávání v zařízení pro odbornou přípravu a tříletou praktickou přípravu na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou týkající se řemesla a potvrzující právo užívat titul „Mester“;

— ortopedický obuvník („ortopædiskomager“),

toto studium trvá celkem třináct a půl roku, včetně odborné přípravy v délce čtyř a půl roku rozdělené na dvouleté teoretické vzdělávání v zařízení pro odbornou přípravu a dvouapůlleté praktické přípravy na pracovišti, a je ukončen uznávanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“.

V Německu

odborná příprava pro povolání:

— oční optik („Augenoptiker“),

— zubní technik („Zahntechniker“),

— bandážista („Bandagist“),

— výrobce pomůcek pro sluchově postižené („Hörgeräte – Akustiker“),

— ortopedický technik („Orthopädimechaniker“),

— ortopedický obuvník („Orthopädieschumacher“).

V Lucembursku

odborná příprava pro povolání:

— oční optik („opticien“),

— zubní technik („mécanicien dentaire“),

— výrobce pomůcek pro sluchově postižené („audioprothésiste“),

— ortopedický protetik/bandážista („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),

▼B

— ortopedický obuvník („orthopédiste-cordonnier“).

Toto studium trvá celkem čtrnáct let, včetně nejméně pěti let odborné přípravy podle strukturované osnovy získávané částečně na pracovišti a zčásti zajišťované zařízením pro odbornou přípravu, a je ukončeno zkouškou, jejíž úspěšné složení je nezbytné pro výkon činnosti založené na dovednostech, ať již jako samostatně výdělečně činné osoby či jako zaměstnance se srovnatelnou odpovědností.

▼A1

V Rakousku

odborná příprava pro povolání:

— bandážista („Bandagist“),

— výrobce korzetu („Miederwarenerzeuger“),

— optik („Optiker“),

— ortopedický obuvník („Orthopädieschuhmacher“),

— ortopedický technik („Orthopädietechniker“),

— zubní technik („Zahntechniker“),

— zahradník („Gärtner“),

které predstavují vzdelávání a odbornou prípravu v celkové délce nejméne ctrnáct let, zahrnující nejméne pet let odborné prípravy podle strukturované osnovy, jež se delí na nejméne tríleté ucnovské vzdelávání, získávané cástecne na pracovišti a zcásti zajišťované zarízením pro odbornou prípravu, a na období odborné praxe a prípravy v trvání nejméne dvou let, které je zakonceno mistrovskou zkouškou propujcující právo vykonávat dané povolání, vzdelávat ucne a užívat titul „Meister“.

odborná príprava pro obor mistra remesel v oblastech zemedelství a lesnictví:

— mistr zemedelský („Meister in der Landwirtschaft“),

— mistr venkovského domácího hospodárství („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),

— mistr zahradnický („Meister im Gartenbau“),

— mistr zelinárský („Meister im Feldgemüsebau“),

— mistr ovocnárský a zpracování ovoce („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),

— mistr vinohradnický a vinarský („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),

— mistr mlékárenský a sýrarský („Meister in der Molkerei und Käsewirtschaft“),

— mistr chovu koní („Meister in der Pferdewirtschaft“),

— mistr rybárský („Meister in der Fischereiwirtschaft“),

— mistr drubežárský („Meister in der Geflügelwirtschaft“),

— mistr vcelarský („Meister in der Bienenwirtschaft“),

— mistr lesnický („Meister in der Forstwirtschaft“),

— mistr lesních školek a lesního hospodárství („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft“),

— mistr zemedelského skladování („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

▼A1

které predstavují vzdelávání a odbornou prípravu v celkové délce nejméne patnáct let, zahrnující nejméne šest let odborné prípravy podle strukturované osnovy, jež se delí na nejméne tríleté ucnovské vzdelávání, získávané cástecne na pracovišti a zcásti zajišťované zarízením pro odbornou prípravu, a na období odborné praxe a prípravy v trvání nejméne trí let, které je zakonceno príslušnou mistrovskou zkouškou propujcující právo vykonávat dané povolání, vzdelávat ucne a užívat titul „Meister“.

▼A2

V Polsku

odborná příprava pro povolání:

— učitel praktické odborné přípravy („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

která odpovídá vzdělání v délce

— buď 8 let základního vzdělání a 5 let středního odborného vzdělání, nebo rovnocenného středního vzdělání v oboru, následovanému pedagogickým kursem o celkové délce nejméně 150 hodin, kursem bezpečnosti práce a pracovní hygieny a 2 lety odborné praxe v povolání, kterou má osoba vyučovat;

— nebo 8 let základního vzdělání a 5 let středního odborného vzdělání, spolu s absolventským diplomem z postsekundární pedagogické odborné školy;

— nebo 8 let základního vzdělání a 2-3 roky základního středního odborného vzdělání a nejméně 3 roky odborné praxe, osvědčené titulem mistra v určitém povolání a následované pedagogickým kursem o celkové délce nejméně 150 hodin.

Na Slovensku

odborná příprava pro povolání:

— mistr odborné výchovy („majster odbornej výchovy“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu 8 let základního vzdělání, 4 roky odborného vzdělání (dokončené střední odborné vzdělání a/nebo vyučení v daném (obdobném) kursu odborné přípravy nebo vyučení), odbornou praxi o celkové délce nejméně 3 roky v oblasti dokončeného vzdělání nebo vyučení osoby a doplňkové pedagogické studium na pedagogické fakultě nebo na technické univerzitě, anebo dokončené střední odborné vzdělání a/nebo vyučení v daném (obdobném) kursu odborné přípravy nebo vyučení, odbornou praxi o celkové délce nejméně 3 roky v oblasti dokončeného vzdělání nebo vyučení osoby a dodatečné studium pedagogiky na pedagogické fakultě, anebo k 1. září 2005 specializovaného vzdělání v oblasti speciální pedagogiky poskytovaného metodologickými středisky pro mistry odborné výchovy na zvláštních školách bez doplňkového pedagogického studia.

▼B

3. **Oblast námořnictví**

a) Námořní doprava

▼A2

V České republice

odborná příprava pro povolání:

— palubní asistent,

— námořní poručík,

— první palubní důstojník,

— kapitán,

— strojní asistent,

— strojní důstojník,

— druhý strojní důstojník,

▼A2

— elektrotechnik,

— elektrodůstojník.

▼B

V Dánsku

odborná příprava pro povolání:

— kapitán lodi („skibsfører“),

— první důstojník („overstyrmand“),

— kormidelní poddůstojník, palubní důstojník („enestyrmand, vagthavende styrmand“),

— palubní důstojník („vagthavende styrmand“),

— lodní strojník („maskinchef“),

— první strojní důstojník („1. maskinmester“),

— první strojní důstojník/palubní strojní důstojník („1. maskinmester/vagthavende maskinmester“).

V Německu

odborná příprava pro povolání:

— kapitán lodi velké pobřežní plavby („Kapitän AM“),

— kapitán lodi pobřežní plavby („Kapitän AK“),

— palubní důstojník lodi velké pobřežní plavby („Nautischer Schiffsoffizier AMW“),

— palubní důstojník lodi pobřežní plavby („Nautischer Schiffsoffizier AKW“),

— první strojní důstojník, třídy C („Schiffsbetriebstechniker CT – Leiter von Maschinenlagen“),

— lodní mechanik, třídy C („Schiffmaschinist CMa – Leiter von Maschinanlagen“),

— strojní důstojník, třídy C („Schiffsbetribstechniker CTW“),

— lodní mechanik, třídy C – jediný strojní důstojník („Schiffsmaschnist CMaW – Technischer Alleinoffizier“).

V Itálii

odborná příprava pro povolání:

— palubní důstojník („ufficiale di coperta“),

— strojní důstojník („ufficiale di macchina“).

▼A2

V Lotyšsku

odborná příprava pro povolání:

— lodní elektrodůstojník („kuģu elektromehāniķis“),

— operįtor chladķcķho systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“).

▼B

V Nizozemsku

odborná příprava pro povolání:

— první palubní důstojník (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) („stuurman kleine handelsvart (met aanvullig)“),

▼B

— diplomovaný strojník („diploma motordrijver“),

▼M2

— úředník VTS („VTS-functionaris“),

▼M8

V Rumunsku

odborná příprava pro povolání:

— námořní kormidelník II/ 4 ST CW („timonier maritim“).

▼B

která představuje odbornou přípravu:

▼A2 — v České republice

— u palubního asistenta

1. Osoba ve věku nejméně 20 let.

2. a) Námořní akademie nebo námořní střední odborná škola - obor navigace, oba kursy musí být ukončeny maturitní zkouškou a provázeny schválenou námořní službou nejméně šesti měsíců na lodi v průběhu studia, nebo

b) nejméně dvouletá schválená námořní služba ve funkci palubní strážní služby a dokončení schváleného kursu, který splňuje požadavky na způsobilost stanovené v části A-II/1 předpisu STCW (Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků) uskutečněného námořní akademií nebo námořní střední odbornou školou strany úmluvy STCW a složení zkoušky před zkušební komisí uznávanou MD (Ministerstvo dopravy České republiky).

— u námořního poručíka

1. Schválená námořní služba ve funkci palubního asistenta na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT po nejméně 6 měsíců v případě absolventa námořní střední odborné školy nebo námořní akademie nebo po jeden rok v případě absolventa schváleného kursu, v tom nejméně šest měsíců ve funkci člena palubní strážní služby.

2. Řádně vyplněná a potvrzená kniha výcviku palubního asistenta.

— u prvního palubního důstojníka

Průkaz způsobilosti námořního poručíka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT a nejméně dvanáctiměsíční schválená námořní služba v tomto postavení.

— u kapitána

Služební průkaz kapitána na lodích o hrubé prostornosti 500 až 3 000RT.

Průkaz způsobilosti prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 3 000 RT a nejméně šestiměsíční schválená námořní služba ve funkci prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT a nejméně šestiměsíční schválená námořní služba ve funkci prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 3 000 RT.

— u strojního asistenta

1. Osoba ve věku nejméně 20 let.

2. Námořní akademie nebo námořní střední odborná škola - obor námořního strojnictví a schválená námořní služba nejméně šesti měsíců na lodi v průběhu studia.

— u strojního důstojníka

Schválená námořní služba ve funkci strojního asistenta v délce nejméně 6 měsíců po absolvování námořní akademie nebo námořní střední odborné školy.

— u druhého strojního důstojníka

▼A2

Schválená námořní služba v délce nejméně 12 měsíců ve funkci třetího strojního důstojníka na lodích poháněných hlavním mechanickým pohonem o výkonu nejméně 750 kW.

— u prvního strojního důstojníka

Příslušný služební průkaz druhého strojního důstojníka na lodích poháněných hlavním mechanickým pohonem o výkonu nejméně 3 000 kW a nejméně 6 měsíců schválené námořní služby v této funkci.

— u elektrotechnika

1. Osoba ve věku nejméně 18 let.

2. Námořní nebo jiná akademie, elektrotechnická fakulta nebo technická škola nebo univerzita, všechny kursy musí být ukončeny maturitní zkouškou a provázeny schválenou praxí nejméně dvanácti měsíců v oblasti elektrotechniky.

— u elektrodůstojníka

1. Námořní akademie nebo námořní střední odborná škola, obor elektrotechniky nebo jiná vysoká nebo střední škola v oblasti elektrotechniky, všechny kursy musí být ukončeny maturitní zkouškou a nebo státní zkouškou.

2. Schválená námořní služba ve funkci elektrotechnika po dobu nejméně 12 měsíců v případě absolventů akademie, vysoké školy nebo univerzity nebo 24 měsíců v případě absolventa střední školy,

▼B

— v Dánsku devět let základního vzdělávání následovaného základní odbornou přípravou a/nebo službou na moři trvající sedmnáct až třicet šest měsíců doplněnou

— u palubních důstojníků jednoletou specializovanou odbornou přípravou,

— u ostatních tříletou specializovanou odbornou přípravou,

— v Německu trvající celkem čtrnáct až osmnáct let, včetně tříleté základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři, po níž následují jeden nebo dva roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě dvouletou odbornou praxí v navigaci,

— v Itálii trvající celkem třináct let, z nichž je alespoň pět let profesní přípravy zakončené zkouškou popřípadě doplněné stáží,

▼A2

— v Lotyšsku

— u lodního elektrodůstojníka („kuģu elektromehāniķis“)

1. Osoba ve věku nejméně 18 let.

2. Odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let a 6 měsíců, zahrnujícímu nejméně 9 let základního vzdělání a nejméně 3 roky odborného vzdělání. Navíc je vyžadována námořní služba v délce nejméně 6 měsíců jako lodní elektrotechnik nebo asistent lodního elektrodůstojníka na lodích s generátory o výkonu více než 750 kW. Odborné vzdělání se ukončuje zvláštní zkouškou prováděnou příslušným orgánem v souladu s programem odborné přípravy schváleným ministerstvem dopravy.

— u operįtora chladķcķho systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“)

1. Osoba ve věku nejméně 18 let.

2. Odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 9 let základního vzdělání a nejméně 3 roky odborného vzdělání. Navíc je vyžadována námořní služba v délce nejméně 12 měsíců jako asistent operátora chladícího systému. Odborné vzdělání se ukončuje zvláštní zkouškou prováděnou příslušným orgánem v souladu s programem odborné přípravy schváleným ministerstvem dopravy,

▼M2

— v Nizozemsku

▼M2

— pro prvního palubního důstojníka (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“) a diplomovaného strojníka („diploma motordrijver“) zahrnující čtrnáct let studia, z nichž alespoň dva roky probíhají ve specializovaném zařízení pro odbornou přípravu, doplněného dvanáctiměsíční stáží,

— pro úředníka VTS („VTS-functionaris“) trvající patnáct let, zahrnující alespoň tři roky vyššího odborného vzdělávání („HBO“) nebo středního odborného vzdělávání („MBO“) a doplněné vnitrostátními a regionálními specializační kurzy zahrnujícími nejméně dvanáct týdnů teoretické přípravy a ukončené zkouškou,

▼M8

— *v Rumunsku:*

— u námořního kormidelníka II/ 4 ST CW („timonier maritim“):

1. osoba ve věku nejméně 18 let.

2. a) je držitelem příslušného průkazu způsobilosti námořníka (námořní střední odborná škola); vykonala námořní službu v délce 24 měsíců jako námořník na námořní lodi, z čehož nejméně 12 měsíců vykonala během posledních pěti let; absolvovala schválený kurs pro povýšení na řídící funkci (7 dní);

b) nebo je držitelem příslušného průkazu způsobilosti námořníka (námořní střední odborná škola) a je držitelem průkazu způsobilosti radiového operátora a technického operátora v námořní mobilní službě; vykonala námořní službu v délce 24 měsíců jako námořník a jako radiový operátor a technický operátor v námořní mobilní službě nebo jako operátor GMDSS-GOC; absolvovala schválený kurs pro povýšení na řídící funkci (7 dní).

▼B

a které jsou uznány Mezinárodní úmluvou STCW (Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní službě námořníků, 1978).

b) Námořní rybolov

V Německu

odborná příprava pro povolání:

— kapitán, hlubinný rybolov („Kapitän BG/Fischerei“),

— kapitán, pobřežní rybolov („Kapitän BK/Fischerei“),

— palubní důstojník lodi určené pro hlubinný rybolov („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),

— palubní důstojník lodi určené pro pobřežní rybolov („Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei“).

V Nizozemsku

odborná příprava pro povolání:

— první strojní důstojník V („stuurman werktuigkundige V“),

— strojní důstojník IV rybářské lodi („werktuigkindige IV visvaart“),

— první důstojník IV rybářské lodi („stuurman IV visvaart“),

— první strojní důstojník VI („stuurman werktuigkundige VI“),

která představuje odbornou přípravu:

— v Německu o celkové délce čtrnáct až osmnáct let, včetně tříleté základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři, po níž následuje jeden nebo dva roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě dvouletou odbornou praxí v navigaci,

— v Nizozemsku zahrnující třináct až patnáct let studia, ze kterého alespoň dva roky probíhají ve specializovaných odborných školách doplněné dvanáctiměsíční odbornou praxí,

a je uznané Úmluvou z Torremolinos (Mezinárodní úmluva o bezpečnosti rybářských plavidel z roku 1977).

▼B

4. **Technická oblast**

▼A2

V České republice

odborná příprava pro povolání:

— autorizovaný technik, autorizovaný stavitel,

která odpovídá odborné přípravě v délce nejméně 9 let, zahrnující 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a 5 let odborné praxe a zkoušku odborné způsobilosti pro výkon vybraných činností ve výstavbě (podle zákona č. 50/1976 Sb. (stavební zákon) a zákona č. 360/1992 Sb.).

— fyzická osoba řídící drážní vozidlo,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného státní zkouškou o pohonu vozidel;

— drážní revizní technik,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání na střední strojní nebo elektrotechnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;

— učitel autoškoly,

osoba nejméně 24 let věku; odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zaměřeného na dopravu nebo strojnictví, zakončeného maturitní zkouškou;

— kontrolní technik STK,

osoba nejméně 21 let věku; odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného nejméně 2 roky technické praxe; dotyčná osoba musí být držitelem řidičského průkazu a mít čistý trestní rejstřík a musí absolvovat zvláštní výcvik pro státní kontrolní techniky v délce nejméně 120 hodin a úspěšně složit zkoušku;

— mechanik měření emisí,

odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání, zakončeného maturitní zkouškou; dále musí žadatel absolvovat nejméně 3 roky technické praxe a zvláštní výcvik pro mechaniky měření emisí v délce 8 hodin a úspěšně složit zkoušku;

— kapitán I. třídy,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 15 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 3 roky středního vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného zkouškou potvrzenou průkazem způsobilosti. Toto odborné vzdělání musí být následováno 4 roky odborné praxe zakončené zkouškou;

— restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel,

která odpovídá vzdělání o celkové délce 12 let, pokud zahrnuje úplné střední odborné vzdělání v oboru restaurování, nebo 10 až 12 let studia v příbuzném oboru a 5 letům odborné praxe v případě úplného středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou, nebo 8 letům odborné praxe v případě středního odborného vzdělání ukončeného závěrečnou zkouškou;

— restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let a 5 letům odborné praxe v případě úplného středního odborného vzdělání v oboru restaurování, zakončeného maturitní zkouškou;

— odpadový hospodář,

▼A2

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství během posledních 10 let;

— technický vedoucí odstřelů,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání, zakončeného maturitní zkouškou,

a následovaného

— 2 roky praxe jako střelmistr v podzemí (pro činnost v podzemí) nebo 1 rokem praxe na povrchu (pro činnost na povrchu), včetně 6 měsíců jako pomocník střelmistra;

— výcvikovým kursem v délce 100 hodin teoretické a praktické přípravy, následovaným zkouškou před příslušným obvodním báňským úřadem;

— odbornou praxí v délce nejméně 6 měsíců při projektování a provádění trhacích prací velkého rozsahu;

— výcvikovým kursem v délce 32 hodin teoretické a praktické přípravy, následovaným zkouškou před Českým báňským úřadem.

▼B

V Itálii

odborná příprava pro povolání:

— geodet („geometra“),

— zemědělský technik („perito agrario“),

▼M1

_____

_____

▼B

která představuje střední technické studium o celkové délce nejméně třináct let, zahrnující osm let povinné školní docházky následované pěti lety středoškolského studia včetně tříletého odborného studia, ukončené zkouškou na technický Baccaulaureat a doplněné:

— u geodetů:

buď nejméně dvouletou stáží v příslušném provozu,

nebo pětiletou odbornou praxí a

▼M1

— v případě zemědělských techniků splněním alespoň dvouleté stáže,

▼B

ukončené státní zkouškou.

▼A2

V Lotyšsku

odborná příprava pro povolání:

— asistent železničního strojvůdce („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

— osoba ve věku nejméně 18 let,

— která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky odborného vzdělání; odborná příprava je zakončena zvláštní zkouškou zaměstnavatele; průkaz způsobilosti vydává příslušný orgán na dobu 5 let.

▼B

V Nizozemsku

odborná příprava pro povolání:

— soudní vykonavatel („gerechtsdeurwaarder“),

▼M2

— výrobce zubních protéz („tandprotheticus“),

který představuje studium a odbornou přípravu

— v případě soudního vykonavatele („gerechtsdeurwaarder“) trvající devatenáct let, skládající se z osmi let povinné školní docházky a osmi let středoškolského vzdělávání, včetně čtyř let technického vzdělávání ukončeného státní zkouškou a doplněného třemi lety teoretickou a praktickou odbornou přípravou,

— v případě výrobce zubních protéz („*tandprotheticus*“) trvající nejméně patnáct let denního studia a tři roky rozvolněné přípravy, včetně osmi let základního vzdělávání, čtyřech let středního všeobecného vzdělávání a třech let odborné přípravy zahrnující teoretickou i praktickou přípravu na zubního technika, doplněného třemi lety rozvolněné přípravy na výrobce zubních protéz, ukončené zkouškou.

▼A1

V Rakousku

odborná příprava na povolání:

— lesník („Förster“),

— technický úředník („Technisches Büro“),

— najímání pracovníku („Überlassung von Arbeitskräften – Arbeitsleihe“),

— zprostředkovatel práce („Arbeitsvermittlung“),

— investicní poradce („Vermögensberater“),

— soukromý detektiv („Berufsdetektiv“),

— ostraha („Bewachungsgewerbe“),

— maklér s nemovitostmi („Immobilienmakler“),

— správce nemovitostí („Immobilienverwalter“),

▼M7

_____

▼A1

— organizace staveb („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),

— vymáhání dluhu („Inkassoinstitut“),

která predstavuje vzdelávání a odbornou prípravu o celkové délce nejméne patnáct let, zahrnující nejméne osm let povinné školní docházky následované nejméne petiletým stredoškolským technickým nebo obchodním vzdeláním, které je zakonceno technickou nebo obchodní maturitou, a doplnené nejméne dvouletým vzdeláváním a odbornou prípravou na pracovišti, které je zakonceno odbornou zkouškou.

— pojišťovací poradce („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

která predstavuje vzdelávání a odbornou prípravu o celkové délce nejméne patnáct let, zahrnující šestiletou odbornou prípravu podle strukturované osnovy, jež se delí na ucnovské vzdelávání v trvání trí let a na období odborné praxe a prípravy trvající tri roky, které je zakonceno zkouškou.

— stavitel projektant („Planender Baumeister“),

— tesar projektant („Planender Zimmermeister“).

která predstavuje vzdelávání a odbornou prípravu o celkové délce nejméne osmnáct let, zahrnující nejméne devet let odborné prípravy rozdelené na ctyri roky stredoškolského technického studia a pet let odborné praxe a prípravy, která je zakoncena odbornou zkouškou propujcující právo vykonávat dané povolání a vzdelávat ucne, pokud se toto vzdelávání týká práva projektovat stavby, provádet technické výpocty a vykonávat dohled nad stavebními pracemi („privilegium Marie Terezie“).

▼M7

— účetní provozující živnost („Gewerblicher Buchhalter“) v souladu se živnostenským řádem z roku 1994 (Gewerbeordnung 1994),

— samostatný účetní („Selbstständiger Buchhalter“) v souladu se zákonem o svobodných povoláních v oblasti účetnictví, auditu a daňového pora-

▼M7

denství z roku 1999 (Bundesgesetzt über die Wirtschaftstreuhandberufe 1999).

▼A2

V Polsku

odborná příprava pro povolání:

— diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na stanici kontroly vozidel na základní úrovni („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 3 rokům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně, jež zahrnuje 51 hodin základní odborné přípravy v kontrole způsobilosti motorových vozidel k provozu a složení zkoušky způsobilosti;

— diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na okresní stanici kontroly vozidel („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 4 rokům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně, jež zahrnuje 51 hodin základní odborné přípravy v kontrole způsobilosti motorových vozidel k provozu a složení zkoušky způsobilosti;

— diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na stanici kontroly vozidel („Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

která odpovídá:

8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 4 rokům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně, nebo

8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti jiné než v oblasti motorových vozidel a 8 rokům praxe v opravně vozidel nebo v automechanické dílně,

a zahrnuje celkem 113 hodin úplné odborné přípravy zahrnující základní a specializovanou přípravu, se zkouškami po každém stupni.

Délka v hodinách a obecný obsah jednotlivých kursů v rámci úplné odborné přípravy pro diagnostika jsou odděleně uvedeny v nařízení ministra infrastruktury ze dne 28. listopadu 2002 o podrobných požadavcích na diagnostiky (Úřední list z roku 2002, č. 208, položka 1769);

— výpravčí („Dyżurny ruchu“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 4 rokům středního odborného vzdělání se zaměřením na železniční dopravu, následovanému přípravným kursem pro práci jako výpravčí v délce 45 dnů a složením zkoušky způsobilosti, nebo která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 rokům středního odborného vzdělání se zaměřením na železniční dopravu, následovanému přípravným kursem pro práci jako výpravčí v délce 63 dnů a složením zkoušky způsobilosti.

▼B

5. **Studium ve Spojeném království schválené jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“)**

odborná příprava pro povolání:

▼M3

_____

▼B

— důlní elektroinženýr („Mine electrical engineer“),

— důlní inženýr („Mine mechanical engineer“),

▼M4

_____

▼M3

_____

▼B

— zubní lékař („Dental therapist“),

— zubní asistent („Dental hygienist“),

— oční optik („Dispensing optician“),

— správce dolu („Mine deputy“),

— konkurzní správce („Insolvency practitioner“),

— notář oprávněný k převodu nemovitostí („Licensed conveyancer“),

▼M3

_____

▼B

— první důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („First mate – Freight/Passenger ships – unrestricted“),

— druhý důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („Second mate – Freight/Passenger ships – unrestricted“),

— třetí důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („Third mate – Freight/Passenger ships – unrestricted“),

— palubní důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („Deck officer – Freight/Passenger ships – unrestricted“),

— strojní důstojník na nákladní/osobní lodi – neomezená oblast obchodování („Engineer officer – Freight/Passenger ships – unlimited trading area“),

▼M4

_____

— odborně způsobilá osoba pro řízení nakládání s odpady („Certified technically competent person in waste management“),

▼M7

— uznaný veterinární ošetřovatel/uznaná veterinární ošetřovatelka („Listed veterinary nurse“),

▼B

které vedou k získaní kvalifikací schválených jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) ►M4 ———— ◄, nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“), a odpovídají úrovním 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království („National Framework of Vocational Qualifications“).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

— **úroveň 3***:* způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je požadován dozor nebo rada ostatních,

— **úroveň 4***:* způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

▼B

PŘÍLOHA D

Seznam oborů vzdělávání a odborné přípravy, které mají zvláštní strukturu, uvedených v čl. 3 písm. b) prvním pododstavci třetí odrážce

Ve Spojeném království

Regulované vzdělávání a odborná příprava vedoucí k získaní kvalifikací schválených ►M4 ——————— ◄ jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“), nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“), na úrovni 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království („National Framework of Vocational Qualifications“).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

— **úroveň 3***:* způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je požadován dozor nebo rada ostatních,

— **úroveň 4***:* způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

▼M1

V Německu

Následující regulované vzdělávání:

— regulované vzdělávání připravující na výkon povolání technického asistenta („technishe(r) Assistent(in)“), obchodního asistenta („kaufmänische(r) Assistent(in)“), sociálních povolání („soziale Berufe“) a povolání diplomovaných instruktorů dýchaní a správné výslovnosti („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“) v celkové délce nejméně třináct let, které vyžaduje úspěšné absolvování středoškolského studia („mittlerer Bildungsbschluss“), a zahrnuje:

  — nejméně tři roky [1] odborné přípravy na specializované škole („Fachschule“) ukončeným zkouškou a případně doplněné jednoletým nebo dvouletým specializovaným studiem ukončeným zkouškou,

  — nebo nejméně dva a půl roku na specializované škole(„Fachschule“) ukončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně šesti měsíců nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně šesti měsíců,

  — nebo nejméně dva roky na specializované škole („Fachschule“) ukončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně jednoho roku nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně jednoho roku,

— regulované vzdělávání pro výkon povolání diplomovaného („staatlich geprüft“) technika („Techniker(in)“), ekonoma („Betriebswit(in)“), návrháře („Gestalter(in)“), pomocníka v rodině („Familienpfleger(in)“) v celkové délce nejméně šestnácti let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení povinné školní docházky nebo rovnocenného vzdělání (v délce nejméně devět let) a úspěšné ukončení studia na příslušné odborné škole („Berufsschule“) v délce nejméně tří let a které po ukončení alespoň dvou let odborné praxe zahrnuje denní studium a odbornou přípravu v délce alespoň dvou let nebo rozvolněné studium a odbornou přípravu odpovídající délky,

— regulované vzdělávání a regulovaná další příprava v zaměstnání o celkové délce nejméně patnácti let, kde je obecným předpokladem úspěšné ukončení povinné školní docházky (v délce nejméně devět let) a odborné přípravy (obvykle tříleté), a zpravidla zahrnuje alespoň dva roky odborné praxe (ve většině případů tři roky) a zkoušku v rámci další přípravy v zaměstnání, přičemž příprava na ni obecně vyžaduje studium, která buď

[1] Minimální délka může být kratší než tři roky, pokud dotyčná osoba má kvalifikaci nezbytnou k přijetí na vysokou školu („Abitur“), například třináct let předchozího vzdělávání a odborné přípravy, nebo kvalifikaci nezbytnou k přijetí na „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), například dvanáct let předchozího vzdělávání a odborné přípravy.

▼M1

probíhá souběžně s odbornou praxí (nejméně 1 000 hodin), nebo má formu denního studia (po dobu nejméně jednoho roku).

Německé orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

▼M2

V Nizozemsku

Následující regulovaná vzdělávání:

— regulované vzdělávání v celkové délce alespoň patnácti let, jehož podmínkou je úspěšné zakončení osmiletého základního vzdělávání a čtyřletého středního všeobecného vzdělávání („MAVO“) nebo přípravného odborného vzdělávání („VBO“) nebo středního všeobecného vzdělávání vyššího stupně, a které vyžaduje tři nebo čtyři roky vzdělávání ve vzdělávacím zařízení pro střední odborné vzdělávání („MBO“) ukončené zkouškou,

— regulované vzdělávání v celkové délce nejméně šestnácti let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení osmiletého základního vzdělávání a alespoň čtyřletého přípravného odborného vzdělávání („VBO“) nebo středního všeobecného vzdělávání vyššího stupně, a které vyžaduje zakončení alespoň čtyřletého odborného vzdělávání v učňovském systému, zahrnující každý týden alespoň jeden den teoretické přípravy ve škole a v další dny praktický výcvik ve středisku výcviku nebo v podniku, které je zakončené zkouškou druhého nebo třetího stupně.

Nizozemské orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

V Rakousku

— studium na vyšších odborných školách („Berufsbildende Höhere Schulen“) a vyšších vzdělávacích zařízeních pro zemědělství a lesnictví („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“), včetně zvláštních forem („einschliesslich der Sonderformen“), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

  Tyto obory mají celkovou délku nejméně třináct let a zahrnují pět let odborné přípravy, ukončené závěrečnou zkouškou, jejíž absolvování je důkazem odborné způsobilosti.

— studium na mistrovských školách („Meisterschulen“), v mistrovských třídách („Meisterklassen“), podnikových mistrovských školách („Werkemeisterschulen“) nebo školách stavebních řemesel („Bauhandwerkeschulen“), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

  Toto studium má celkovou délku nejméně třináct let, které zahrnují devět let povinné školní docházky a poté buď nejméně tři roky odborné přípravy na specializované škole nebo nejméně tři roky odborné přípravy ve firmě a souběžně s tím na odborné škole („Berufsschule“), zakončené v obou případech zkouškou a potom doplněné úspěšným zakončením alespoň jednoletého studia na mistrovské škole („Meisterschule“), v mistrovských třídách („Meisterklassen“), v podnikové mistrovské škole („Werkemeisterschule“) nebo na škole stavebních řemesel („Bauhandwerkeschule“). Ve většině případů je celková délka studia nejméně patnáct let, zahrnující období odborné praxe, která buď předchází studiu v těchto zařízeních nebo je doprovázena rozvolněným studiem (alespoň 960 hodin).

Rakouské orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.